

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profefs. P. Ad
Exequias Quas Viro ... Dn. Bernharo Scharfenbergio, Civi huius Urbis primario
Vidua parat moestißima, Cives quoque ... vocat**

Rostochi[j]: Kilius, 1638

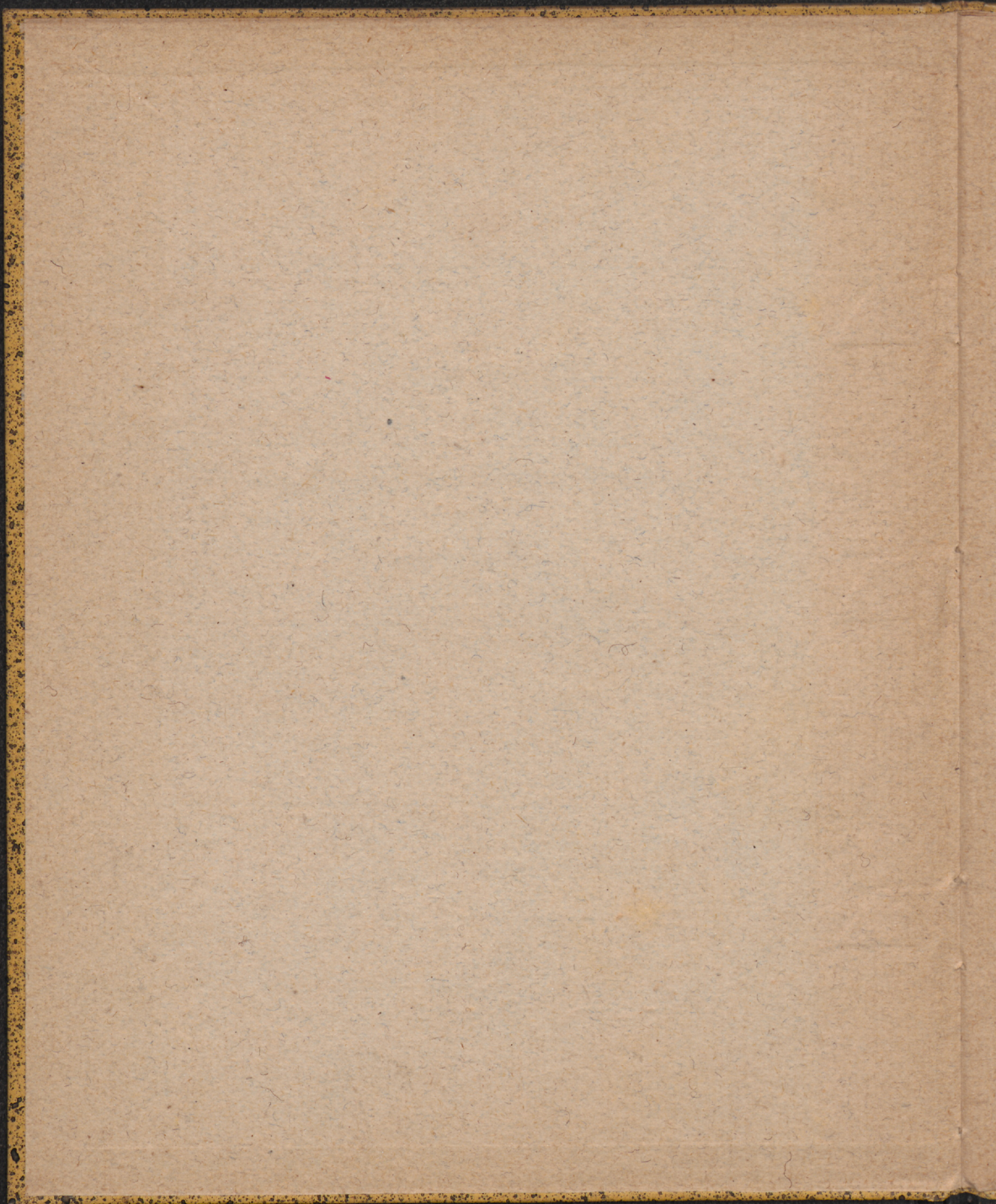
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775770620>

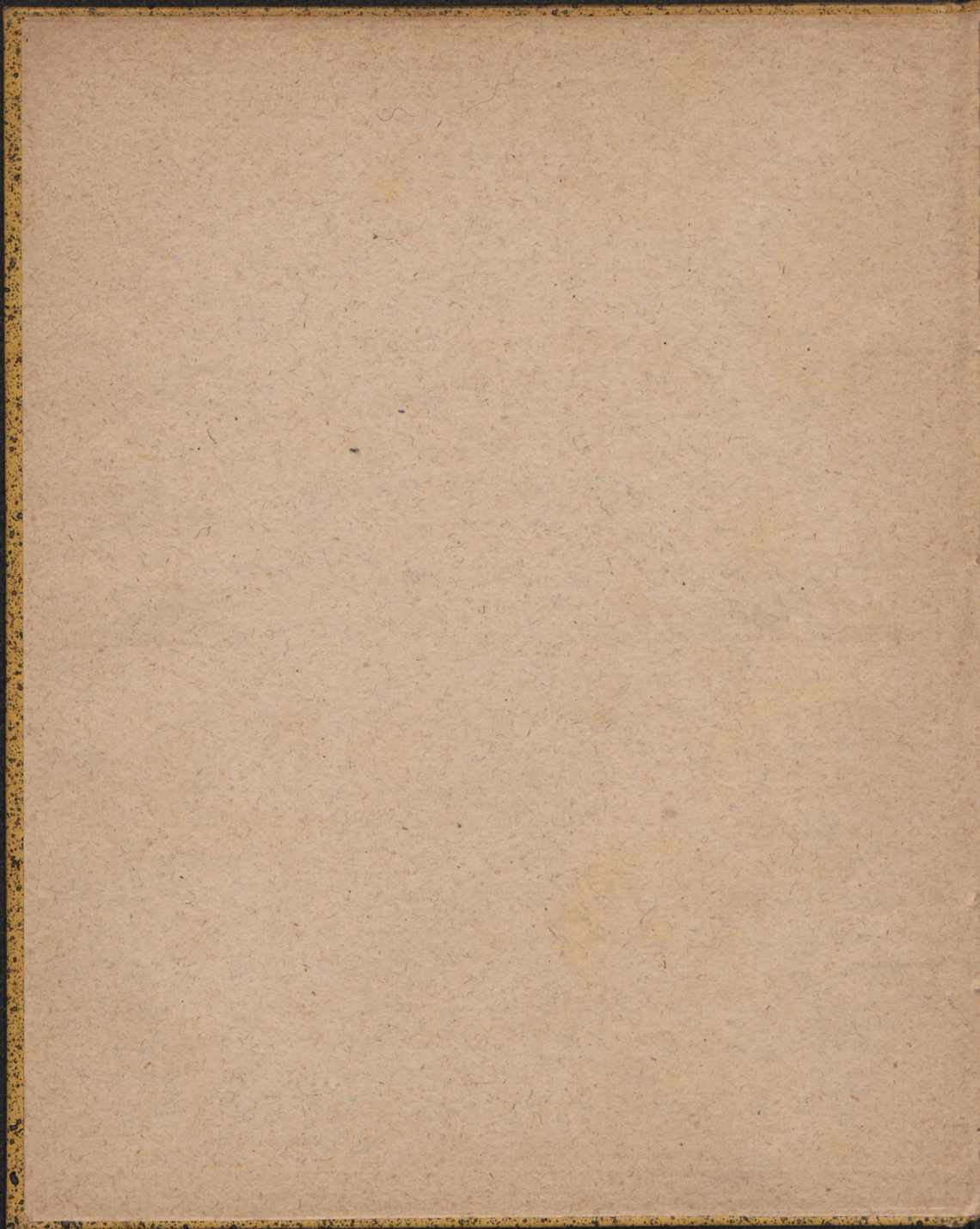
Druck Freier Zugang

47.
Rhane, H.,
in
Bernh. Scharfenberg.

Rost. 1638.

540
RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.

AD EKEQUIAS

Quas

Viro Honestissimo ac Spectatissimo

Dn. BERNHARDO
SCHARFENBERGIO,

Civi hujus Urbis primario

Vidua parat inestissima,

Cives quoque hodie ad horam meridiei
primam in eadem B. Virginis
diligenter vocat.

ROSTOCHI,

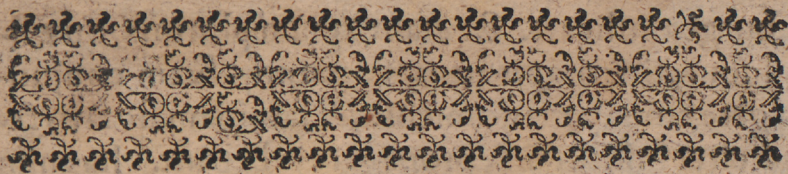
Literis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

RECTOR
JUD. & ROST. P.
1777

CH. ARFENBERG

NTerum afflixit tempestas domum
SCHARFENBERGIORUM, excu-
sitq; ex hac Republica BERNHAR-
DUM, Tranquillum & fidum civem,
Qui BERNHARDO SCHARFEN-
BERGIO, Cos. & tot meritis etiam per successo-
rem Filium continuatis apud nos spectato,
Matre AGNETA BESELINS, honestissima foemi-
na, Parentibus undequaq; clarissimis, Anno Jesu
Christi, supra millesimum quingentesimum, no-
nagesimo in lucem editus, quantum esset, à quam
optimis nasci per totam vitæ summam, quæ ipsi
nō admodum prolixa contigit, expertus est. Mul-
tò plura cum tempore consecuturus, nisi abrupif-
set fatum, atq; eò vocaret, ubi longè melius est
commorari diem, quam seculum heic transmittē-
re. Quanquam enim Avus ipsi Aviaque à patre
Neobrandenburgi, Stargardiæ Metropoli quon-
dam fuerint, poteratq; felicitatis suæ ibidem præ-
cæteris particeps fieri; maluit tamen sequi pater-
nam gloriam, & decora noviter in hac urbe sibi
parta relictaq; tueri, quàm facilem illam, quæ solet
nullibi non esse, meritorum oblivionem incerto
semper rerum humanarum exitu, Neobranden-
burgi

burgi vindicare. Et erant quàm plurima, quæ illum retineri apud nos, domumq; suam conjungere cum Patris domicilio, & familiam sic satis feliciter institutam, propagare jubebant. Ita enim Consulis in hac urbe cognita perspectaq; virtus, eaq; exinde redempta erat gratia, ut nemini rectius liceret in benevolentia civium consentire, quàm qui istud nomē pro hereditate sibi vendicaret. Accedebat Mater optima, quæ patricii sanguinis, recentem Patris, Viri Prudentissimi, Dn. NICOLAI BESELINS, Senatoris quondam & Republicâ dignissimi, memoriam, quantum per se fieri poterat diligentissime tuebatur, & quotidie per dotes, quibus præ cæteris ornata erat, ad invidiam sæpe aliorum, reparabat. Cum n. ex antiquissima SCHMEDIORUM, primariaq; & Consulari familia per matrem suam oriunda esset, certare eam oportebat omni virtutum officiorumq; genere cum iis, quæ secum generosæ atq; in dignatione per maritos essent. Tanto probitatis suæ successu, ut post fata demum, & ex recentiori hoc seculo, quod nimium quam defecit, cognosci desiderarique inceperit. Quanquam virtutis suæ præmiū etiam tum, quoad in vivis erat, adepta in se partim ipsa, partim in liberis fuerat. Quippe, quæ velut publica mater diligi à civilibus, advocari ad cujusq; necessitates, præfici eorum honoribus, in adversis pariter lætisque

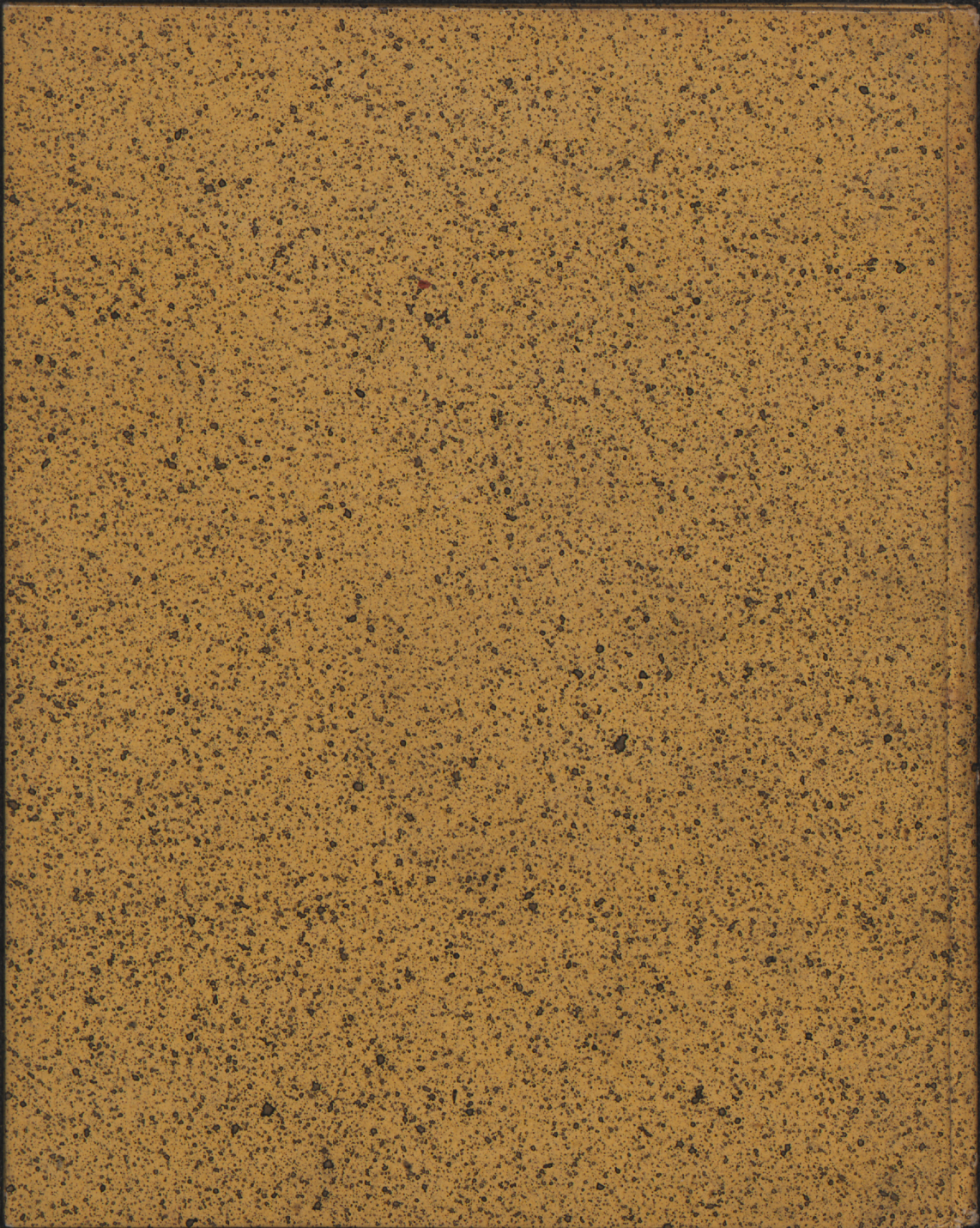
que adesse socia ac comes solebat. Id quod amo-
rem ac studia, velut ex mutuo, maximam verò
partem per merita, cumulare & saepe ex insperato
concelebat. Adjuvabat autem ista omnia singu-
laris felicitas, que jam è liberis ipsi promittebatur.
Siquidem defuncti sororem **URSULAM** filiam
Consultissimo Clarissimoq; Viro **Dn. THOMÆ
LINDEMANNO J. U. D.** Antecessori pariter, &
Reipublicæ **SYNDICO** elocaverat. A quo non
minimum ornamenti ad familiam revertebatur.
Quippe qui ab literis omnibus, quas alii, nescio
an satis cautè, despiciunt, instructissimus, tantum
præterea, ingenio ac diligentia valuit, ut difficilem
successoribus spartam suam transmiserit; ipse in-
ter Sacri Palatii Comites ab Augustissimo Impera-
tore **FERDINANDO II.** receptus. Frater autem
Consultissimus perinde & Clarissimus Vir **Dn. NI-
COLAUS J. U. D.** & postea designatus Professor, Se-
renissimæq; Regiæ Daniæ Consiliarius, & in pa-
tria senator, nunc Amplissimus Consul, à conju-
gio statim, quod jam tum inierat, moliri dignitate
suam, & sibi parentibusq; isti simul spei atq; orna-
mento esse coepit. Tanta igitur cum esset utriusq;
parentis gloria, tanta cōsanguineorū dignitas, re-
putare eam **BERNHARDUS** cum animo suo, nec for-
tunam simul, quæ ex ea derivari posset, contemne-
re vel aspernari. In itaq; cum Genitoribus suis tatio-

ne, de conditione apud nos & in patria circumspexit; quam etiam, perquam commodè & liberaliter nactus est. Ante annos enim tredecim conjugio sibi junxit Matronam honestissimam, MARGARETHAM, Viri Spectatissimi Dn. VALENTINI HAVEMANS p.m. relictam viduam. Quæ Prudentissimo Amplissimoq; Viro Dn. DANIELE Glan-
drian/Güstroviensis Reipublicæ Consule quondā meritissimo & MARGARETHA Krügers/Matrona laudatissima, optimis sane parentibusq; prognata, secunda jam vice effert maritum suum, luctuq; cōprehenditur. Quam felices autem sibi fuerint tādæ, equa utriusq; sexus progenies ostendit. Quatuor enim filios filiasq; totidem orbi donans, sic vitales habuit omnes, ut præter unicum DANIELEM, quem præmisit, ex toto numero neminem adhuc desideraverit; relictis jam & commissis Deo septem liberis, BERNHARDO, NICOLA O, JOHANN E, MARGARETHA, AGNETA, ANNA & URSULA. Fuit autem, quod vel ex prole intelligas, arcta inter conjuges amabilisq; conjunctio, & quæ idem nolle ac velle per omne tempus coluerit. Quale marito testimonium ingenti cum desiderio moestissima vidua quotidie dixerit. Et possunt advocari, quotquot in proximo vicini, aut cives secum heic incolunt. Quibuscum & diligenter & magna cum animorum conspiratione vixit.

Sive

Sive in negotiis ac serio convenirent, sive hilarius paullo vivendum esset. Nam & in conviviis facile se comemq; præstabat. Quæ virtus in sobrio promittere longe plura solet. Quemadmodum quoq; sermo & mores vultusq; faciebant. E quibus candor animi, rarissimum jam inter homines decus, cum ingenita ista ingenuitate elucebant. Equidẽ resident à firmis parentibus virtutum igniculi per sobolem, dividiturq; tum in doles quamplurimũ in singulos, ut ex aliquot filiis, unius parentis ingenium sæpe intelligas. Utcunq; enim diversa admodum studia sectari progenies soleat, dispersus tamen idem sanguis est, eademq; natura, quæ differi seipsam prorsus nõ potest. Apertus ille niveusque animus, simul cum nomine Parentis, in filio præcipuus & quotidianus erat. Quapropter diligebat similiter & diligere volebat; cuncta metiri solitus bonitate. Quam longe rectius approbabat in suis, quam cæteri jactare solent. Qui per æmulandi artem, dum avari omnia faciunt, prospicere suis quàm maximè videri volunt; detrahentes educationi rectæ, dum cumulus augeat, crescantq; irritamenta malorum. Quorum ingenia procul habere solitus, impendit omnia, quibus liberi proficere animis atq; excõli possunt. Quapropter, quod urbis hujus turpissima consuetudo est, non cum sex septemve civibus, alicui turmæ liberum unitus Pædagogi

dagogi operā addixit, divisitq; victus dies, aut pecuniaz partem exegit, aut tenuiter & sollicitis rationibus circumscripsit institutorem; sed promptè & veluti genuinus amor, consultaq; in filios liberalitas efflagitare posset, omnia erogabat. Tū demū recte se locasse ratus, cum pecuniā in bonis moribus literisq; occupasset. Ea; in mente ad extremum fuit halitum, quem boni cum parentis elogio mittere atq; ad coelestem Patrem exspirare voluit. Hoc ipsi xxii. Maij nuper, ad tertiā meridiei, ætate sua in octavum & quadragesimum annum vergente contigit. Cum enim aliquoties decubisset, morbiq; vis remittere interdū, & penitus deficere, interdum intendere se atq; acueret; factū est, ut ejusmodi vicibus prorsus decederet, Magno cum desiderio Salvatoris sui, cui prævalere nulla curantiū remedia poterant. Hæc est, Civis Academiae, fabulæ nostræ Catastrophæ, in qua nihil tranquillum prius ac beatum est, quam donec cantor, vos **PLAUDITE**, dicat. Eamus & nos; quiq; personam, quā à Deo accepit, pulchre gerat. Quæcunq; tum fuerit rerum vicissitudo, permittendus nobis semel est exitus. Eumq; ut ex cōmodo reperiamus nostro, vivamus tanquam semper exituri; imò quotidies, quod hactenus per tot funera nobis incubuit, & hoc quoq; die, quod à vobis peto, si corpore simul non liceat, spiritu atq; anima eò, quo **BERNHARDUS** noster feliciter concessit, **OMNES** **EXEAMUS**. P.P.A.C. **cljlcxxxix. xxvi. Maij.**

que adesse socia ac comes solebat.
rem ac studia, velut ex mutuo, in
partem per merita, cumulare & saepe
conciliabat. Adjuvabat autem ista
laris felicitas, que jam è liberis in
Siquidem defuncti sororem URSE
Consultissimo Clarissimoq; Viro
LINDEMANNO J. U. D. Antecessore
Reipublicæ SYNDICO elocaverat.
minimum ornamenti ad familiam
Quippe qui ab literis omnibus, qua
an satis cautè, despiciunt, instructiss
præterea, ingenio ac diligentia valuit
successoribus spariam suam transmi
ter Sacri Palatii Comites ab Augustis
tore FERDINANDO II. receptus.
Consultissimus perinde & Clarissim
COLLAUS J. U. D. & postea designatus
renissimaq; Regina Danicæ Consilia
ria senator, nunc Amplissimus Co
gio statim, quod jam tum inierat, me
suam, & sibi parentibusq; isti simul
mento esse coepit. Tanta igitur cum
parentis gloria, tanta cõsanguinitate
putare eam BERNHARDUS cum animi
tunam simul, quæ ex ea derivari poss
re vel aspernari. Initaq; cum Genitor

13

